

Hoofdredacteur ESB

a.jolink@sdu.nl

ABN ARMOE

In Engeland stonden onlangs de klanten schreeuwend voor de poorten van de Northern Rock hypotheekbank: "ik wil mijn geld terug", weerkaatste tegen de glazen pui, en de herinneringen aan de bankcrises van de twintigste eeuw worden weer even afgestoft. In Nederland gebeurt alles net even later, dus het wachten is op de eerste signalen van paniek en rode alarmlichten. In de tussentijd verkopen we de aandelen van de Nederlandse financiële wereld aan de hoogste buitenlandse bidder. In de glorie-dagen van de ABN AMRO wist men het wel: bij een oranje stoplicht geef je gas in plaats van af te remmen. Nu staan ook hier de lichten op rood en is het *schluss* voor de voormalige Nederlandsche Handelsmaatschappij. Na zestien jaar is de grootstedelijke bank te klein gebleken voor het mondiale financiële geweld. De buitenlandse hyena's zullen het zieltogende Nederlandse bankje uiteenrijten, en de stukken worden verdeeld onder de coalitiege-noten. De triomftocht van de Nederlandse bank in de Italiaanse Povlakte, in 2005, is uiteindelijk een pyrrusoverwinning gebleken, en heeft de Spaanse opkoper toegang tot de Italiaanse markt gegeven: ABN ROMA, dus eigenlijk. Bedankt, u kunt weer gaan.

Als klant van A&A heb ik ze nooit kunnen betrap-pen op enige vorm van klantenbinding en die band is er bij mij dan ook niet. De verbazing is dan ook groot bij alle krokodillentranen die geplengd worden in de Nederlanden bij de aanstaande verkoop van DE bank. Met vereende krachten wordt in de media een beroep gedaan op de patriotistische gevoelens van het Nederlandse publiek in een misplaatste poging tot stemmingmakerij. De uitverkoop van het Nederlandse bedrijfsleven wordt gezien als een uiting van bloedarmoede van economisch Nederland. Bij de verkoop van ABN AMRO stond in februari De Nederlandsche Bank nog fier voorop om de bancaire belangen te verdedigen. Hoewel de opsplitsing van A&A eerst nog een brug te ver was voor De

Nederlandsche Bank, is de brug nu neergelaten om alle aandeelhouders het nieuwe fort binnen te laten. De Nederlandse (of buitenlandse) aandeelhouder ziet geen verschil tussen een Nederlandse euro en een Spaans-Belgische euro met Schotse ruit. En terecht. Met de introductie van de euro was de gedachte dat nationaliteit ondergeschikt was aan een Europese identiteit. In de praktijk lijkt dit voor folkloristische uitspattingen nog lastig te verwezenlijken maar in de zakelijke wereld is dit de realiteit. De natieloze munt die de aandeelhouder ontvangt zal daarom weer worden ingezet in een volgende gastheer, om van weer een hoger rendement te kunnen genieten.

De verkoop van ABN AMRO zal bij sommigen inspielen op nostalgische gevoelens, maar Couperus indachtig, heeft ook de economie haar loop: *Van oude mensen, de dingen die voorbij gaan*. Eerder zijn KLM, Hoogovens, Fokker en andere coryfeeën van de Nederlandse industrie van de hand gedaan en naar ik mag hopen voor een goede prijs. Soms zijn het namen die voorbij gaan; soms zijn het activiteiten die voorbij gaan. Ten onrechte werd en wordt dit gezien als een verlies daar waar aandeelhouders als kapitaalverstrekkers simpelweg hun werk hebben gedaan. Het zuiverende effect van de kapitaal-mobiliteit legt de zwakke plekken in de economie bloot en, hoewel soms onaangenaam voor betrokkenen, zorgt voor een versterking elders in de economie. De uitverkoop van het Nederlandse bedrijfsleven is in dat opzicht geen uiting van een faillissement maar veeleer van een levendige economie, die op zoek is naar vernieuwing. De kapitaalverstrekkers zijn het primair verplicht aan hun eigen achterban om het meeste uit de beschikbare middelen te halen, maar onbewust of bewust wordt de economie gestimuleerd om zich continu te vernieuwen en op te frissen. Het wachten is op de volgende oer-Nederlandse kandidaten die rijp zijn voor de verkoop: AH? Heineken? De renovatie die de Nederlandse economie nu door-maakt, vraagt echter wel om nieuwe ondernemers die als gastheer voor de kapitaalverstrekkers kunnen dienen. De roep om een VOC-mentaliteit door het kabinet is in dat opzicht onzinnig, daar waar de VOC een door de staat beschermde monopolist was. Waar het nu om gaat is de vele ondernemers die Nederland rijk is een kans te geven de economie te versterken en hen, onbeschermd, hun werk te laten doen: ondernemen. Zolang men vasthoudt aan het oude en de voorkeur geeft aan traditie zal het nieuwe niet gedijen of op zoek gaan naar andere vruchtbare gronden. Er is niets mis met het uitwieden van de Nederlandse economie als het alternatief slechts armoede oplevert. Misschien wordt het ook tijd voor de Nederlandse kapitaalverstrekker om de klanten van Northern Rock te volgen en zich af te vragen: wil ik mijn geld al terug?